

Miljödepartementet

dnr: M2020/01052/R

Yttrande

Stockholm 2020-10-22

Förordning om ansvar och ersättning vid radiologiska olyckor

Svensk försäkring har inbjudits att lämna synpunkter på rubricerad remiss och vill härmed framföra följande.

Svensk Försäkring har förståelse för att en förordning behöver förberedas inför ett eventuellt tillträde från Italien till Pariskonventionen, varvid konventionen kommer att träda ikraft inom en kort tidsrymd. Samtidigt är *Utredningen om skadereglering vid radiologisk olycka* i full gång att utveckla den svenska lagen om radiologiska olyckor i anslutning till just Pariskonventionens ansvarsregler. Detta medför att en del av förslagen i promemorian sannolikt får en annan utformning i en kommande reglering. Vi förstår självklart att detta kommer att hanteras på departementet, men det kan inte undvikas att detta omnämns i remissyttrandet.

Därmed förefaller stadgandet i 7 § om att Kammarkollegiet ska ges möjlighet att yttra sig över ansvarsbeloppen storlek vara obehövt, då det av allt att döma inte kommer ha en sådan kunskap och roll.

Enligt 8 § ska Strålsäkerhetsmyndigheten överlämna alla ärenden för beslut om ansvarsbelopp till regeringen. Enligt vår syn bör detta endast vara behövt vid principiellt viktiga ärenden. Strålsäkerhetsmyndigheten har redan idag en uppbyggd erfarenhet av att bedöma transporter av radiologiskt gods utifrån de cirka 150 transporter sker varje år.

Enligt 13 § ska anläggningsinnehavaren redovisa de säkerheter som ställts senast den 31 januari varje år. Visserligen är det vanligast med att en försäkrings löptid är från årsskifte till årsskifte för dessa försäkringsobjekt, men det är inget som hindrar att avtal sluts för både kortare och längre tider. Mot den bakgrunden bör paragrafen istället uttrycka att ny säkerhet som ställts *ska redovisas senast en månad efter förfallodagen*.

I 14 § föreskrivs att ärenden av principiell betydelse eller av särskild vikt ska överlämnas till regeringen (jmf 8 §). Detta aktualiseras efter det att säkerheten är i kraft. Vi menar att i den bästa av världar sker en dialog redan inför det att en säkerhet ska upphandlas eller i vart fall i samband med en sådan process om

osäkerhet råder och ärendet kan vara av principiell vikt. På det viset minskar eventuella problem med att en ställd säkerhet inte skulle anses som fullgod. Emellertid har vi i sig ingen invändning mot förordningstexten, men det proaktiva förhållningssättet kan påpekas som en lämplig ordning i motiven.

Som ovan nämnts utförs cirka 150 transporter av radiologiskt material per år inom Sverige. För detta har Strålsäkerhetsmyndigheten byggt upp en erfarenhet. Många gånger är det fråga om likartade transporter som utförs med viss regelbundenhet. Mot den bakgrunden bör det gå att anta riktlinjer för säkerhetens omfattning och därmed skulle det vara tillräckligt att det inför varje sådan standardiserad transport endast meddela Strålsäkerhetsmyndigheten att en transport nu ska genomföras och att säkerhet enligt gällande riktlinje är tecknad.

Strålsäkerhetsmyndigheten och Riksgäldskontoret ska samverka med varandra i frågor som berör båda myndigheternas respektive ansvarsområde, anges i 25 §. Måhända bör det förtydligas att vid händelse av olika uppfattningar bör en myndighet ha företräde före den andra. Detta kan självfallet variera beroende på vilken fråga det rör sig om.

Avslutningsvis måste vi ändå påpeka det orimliga i att förordningen skulle kunna träda ikraft redan den 1 januari 2021. Mer rimligt är att det kan ske ett år senare.

Svensk Försäkring

Staffan Moberg